

PP

A

lwn.

ZULKEFLI MOHD ZAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

B

ZAINAL AZMAN AB AZIZ PK

[PERBICARAAN JENAYAH NO: 45-31-2005]

10 APRIL 2009

UNDANG-UNDANG JENAYAH: *Akta Dadah Berbahaya 1952 - Seksyen 39B(1)(a) - Mengedar 9431 gram kanabis - Kes prima facie - Pembuktian - Tertuduh tidak mempunyai milikan fizikal dadah - Sama ada tiada pengetahuan atau milikan mens rea - Sama ada kes prima facie tidak dibuktikan*

C

Tertuduh ('OKT') dalam kes ini menghadapi tuduhan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta') kerana mengedar 9431 gram kanabis. Fakta menunjukkan bahawa OKT ditangkap polis dalam satu serbuan di kawasan letak kereta Jalan Sultan, Petaling Jaya. Dari maklumat yang kelihatannya diperoleh polis dari OKT, polis telah menyerbu kediaman OKT di Gurney Heights Condominium, Jalan Bukit Keramat, Kuala Lumpur kira-kira tiga jam kemudian – dan di situ – dari dalam bilik yang ketika itu dihuni oleh teman wanita OKT (SP4) – polis menjumpai satu kotak berjenama Mesra ('P9') yang mengandungi ketulan-ketulan mampat yang kemudiannya disahkan sebagai kanabis seberat 9431 gram. Keterangan ada diberikan oleh SP4 bahawa P9 telah dibawa ke bilik tersebut oleh OKT. Apapun, dalam serbuan di kediaman OKT tersebut, selain dari SP4, terdapat juga lima orang lain di situ yang semuanya ditangkap oleh polis. Dalam perbicaraan di sini, di akhir kes pendakwaan, persoalan berbangkit sama ada suatu kes *prima facie* pengedaran telah dibuktikan oleh pendakwaan terhadap tertuduh.

D

E

F

G

Diputuskan (melepas dan membebaskan OKT tanpa memanggil pembelaan):

- (1) Oleh kerana bilik tersebut didiami oleh OKT dan SP4 maka P9 bukan berada dalam kawalan atau jagaan OKT secara eksklusif. SP4 juga ada akses kepadanya. Juga jelas bahawa ketika serbuan dilakukan di kondok tersebut, hanya SP4 berada dalam bilik berkenaan bersama-sama P9. Oleh itu semasa serbuan dan rampasan, P9 tidak berada dalam kawalan fizikal OKT. (perenggan 15 & 16)

H

I

- A (2) Tiada keterangan yang boleh dipercayai bagi menyatakan OKT ada pengetahuan akan dadah yang ditemui dalam kotak P9. OKT jelas tidak mempunyai milikan fizikal kotak P9, dan kerana itu tidak mempunyai *mens rea* possession dadah yang dikatakan dijumpai di dalam kotak P9. Pihak polis juga tidak menyatakan apakah jenis maklumat yang didapati dari OKT semasa serbuan di Jalan Sultan. Oleh itu, penemuan kotak P9 bukanlah satu penemuan daripada penyataan OKT yang dibuat di bawah s. 27 Akta Keterangan 1950. (perenggan 18-21)
- B
- C (3) Apa yang dilihat SP4 hanyalah bahawa OKT membawa pulang kotak seperti P9 dan meletakkannya di dalam bilik tidur mereka. SP4 tidak melihat apa yang terkandung dalam kotak tersebut. Kotak pula hanya bertutup silang dan tidak ditutup rapi. (perenggan 23)
- D (4) Pendakwaan telah gagal mengasaskan satu kes *prima facie* terhadap OKT. Berdasarkan fakta, jelas bahawa: (i) tiada keterangan OKT mempunyai milikan fizikal dadah; (ii) tiada keterangan OKT mempunyai *mens rea* possession ke atas dadah; (iii) tiada keterangan OKT berada dekat P9 semasa ditangkap; (iv) tiada keterangan OKT cuba melarikan diri semasa penemuan P9; (v) tiada apa-apa kesan cap jari OKT di kotak P9; dan (vi) tiada keterangan OKT menyimpan dadah dalam P9 untuk tujuan pengedaran. (perenggan 25)
- E

Kes-kes yang dirujuk:

- F *Balachandran v. PP* [2005] 1 CLJ 85 FC (**dirujuk**)
Mat v. PP [1963] 1 LNS 82 (**dirujuk**)
Parlan Dadeh v. PP [2009] 1 CLJ 717 FC (**dirujuk**)
PP v. Dato' Seri Anwar Ibrahim (No 3) [1999] 2 CLJ 215 HC (**dirujuk**)
PP lwn. Abd Halim Marsin [2007] 8 CLJ 589 HC (**dirujuk**)
PP v. Lim Hock Boon [2009] 3 CLJ 430 FC (**dirujuk**)
- G *PP lwn. Mohd Radzi Abu Bakar* [2006] 1 CLJ 457 FC (**dirujuk**)
Warner v. Metropolitan Police Commissioner [1968] 2 All ER 356 (**dirujuk**)
Zulfikar Mustaffah v. PP [2001] 1 SLR 633 (**dirujuk**)

Perundangan yang dirujuk:

- Criminal Procedure Code, s. 180(1)
H Dangerous Drugs Act 1952, s. 39B(1)(a)
Evidence Act 1950, s. 27

Bagi pihak pembelaan - Abdul Razak Ismail (KY Leong bersamanya); T/n Abdul Razak Ismail & Co

- Bagi pihak pendakwaan - Mohd Abazafree Mohd Abbas (Geethan Ram Vincent & Nor Asma Ahmad bersamanya) TTPR*
- I

Dilaporkan oleh Wan Sharif Wan Ahmad

PENGHAKIMAN**A****Zainal Azman Ab Aziz PK:****Pengenalan**

[1] OKT, Zulkefli bin Mohd Zain telah dihadapkan ke mahkamah ini dengan satu pertuduhan seperti berikut: **B**

Pertuduhan Pindaan (P2)

Bahawa kamu pada 12.5.2004 lebih kurang jam 2.30 pagi di rumah Blok C-11-1, Gurney Height Condominium, Jalan Bukit Keramat, dalam Daerah Sentul dalam Bandaraya Kuala Lumpur, Wilayah Persekutuan telah didapati mengedar dadah berbahaya jenis Cannabis seberat 9431 gram. Oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama. **C**

[2] OKT telah diminta dibicarakan. Seramai 10 orang saksi pihak pendakwaan telah dipanggil untuk memberikan keterangan. **D**

Kes Pendakwaan

[3] Pada 12 Mei 2004 jam lebih kurang 1.30 pagi, sepasukan polis yang diketuai oleh ASP Ahmad Tarhizi bin Omar (SP11), telah membuat satu serang hendap ke atas sebuah kereta Perodua Kembara bernombor WJG 528 di kawasan letak kereta Restoran A & W Malaysia di alamat No. 9, Lorong Sultan, Petaling Jaya, Selangor ("kawasan tersebut"). Ia berdasarkan maklumat berkenaan dengan pengedaran dadah yang dijalankan di situ. **E**

[4] Di dalam serbuan tersebut ASP Ahmad Tarhizi bin Omar dan pasukan polis telah menangkap Zulkefli bin Mohd. Zain iaitu OKT dan seorang bernama Malik. Selepas tangkapan ke atas OKT, ASP Ahmad Tarhizi bin Omar seterusnya telah menjalankan soalsiasat ke atas OKT serta mendapatkan alamat tempat tinggal OKT. Maklumat tersebut seterusnya telah dimaklumkan kepada K/Insp. Sekaran a/l Ravan (SP6) yang kemudiannya telah menganggotai sepasukan polis pergi ke rumah OKT beralamat di Blok C-11-1, Gurney Heights Condominium, Jalan Bukit Keramat, Keramat, Kuala Lumpur ("rumah tersebut"). **G**

[5] K/Insp. Sekaran a/l Ravan (SP6) bersama-sama pasukan telah tiba di rumah tersebut lebih kurang jam 2.30 pagi dan mendapati lampu di dalam rumah di dalam keadaan menyala dan terdapat orang di dalam rumah tersebut. K/Insp. Sekaran a/l Ravan selanjutnya telah mengarahkan pasukannya untuk membuat pemerhatian dan lebih kurang pada jam 4.30 pagi, K/Insp. Sekaran **H**

I

A a/l Ravan mendapati terdapat seseorang yang cuba keluar dari rumah tersebut dan serentak dengan itu arahan telah diberikan untuk membuat serbuan ke rumah tersebut.

B [6] Selepas serbuan ke dalam rumah tersebut, pasukan polis telah berjaya menahan Shaharudin bin Sahidan, Murilidharan a/l Narayanan, Shahril Firdaus bin Mohamad, Wong Lai Keng dan Nur Fasha Sandha binti Hassan. Selanjutnya K/Insp. Sekaran a/l Ravan dan pasukan telah membuat pemeriksaan ke atas rumah tersebut dan apabila memasuki bilik tengah di rumah tersebut, K/Insp. Sekaran a/l Ravan mendapati seorang perempuan iaitu Nariah binti Ismail (SP4) sedang tidur. K/Insp. Sekaran a/l Ravan selanjutnya telah menahan Nariah binti Ismail tersebut dan menjalankan pemeriksaan di dalam bilik tersebut dan menjumpai satu kotak berjenama Mesra (P9) di atas lantai sebelah kiri. Pemeriksaan didalamnya mendapati terdapat 11 ketulan mampat dedaun kering disyaki cannabis dibalut dengan kertas timah (P10-P20). K/Insp. Sekaran a/l Ravan telah merampas barangan tersebut dan menjalankan pemeriksaan ke atas rumah tersebut tetapi tidak menemui sebarang barang salah yang lain. K/Insp. Sekaran a/l Ravan selanjutnya telah merampas ekshibit dadah tersebut dan menangkap kesemua yang ditahan di dalam rumah tersebut.

F [7] Dadah yang dirampas telah dihantar ke Jabatan Kimia untuk dianalisa oleh Ahli Kimia, Maimonah Sulaiman (SP2) dan daripada ujian dan analisa yang dijalankan, beliau mengesahkan dadah yang dirampas itu adalah kanabis seberat 9431 gram dan dadah kanabis seperti di Jadual Pertama ADB 1952, sepertimana laporan kimia (P8).

Beban Pembuktian Di Akhir Kes Pendakwaan

- G [8] Rujuk s. 180 Kanun Tatacara Jenayah:
- H (i) Apabila kes bagi pendakwaan ditutup, mahkamah hendaklah menimbang sama ada pendakwa telah membuat suatu kes *prima facie* terhadap tertuduh.
- H (ii) Jika mahkamah mendapati bahawa pendakwa masih belum lagi membuat suatu kes *prima facie* terhadap tertuduh, mahkamah hendaklah merekodkan suatu perintah pembebasan.
- I (iii) Jika mahkamah mendapati bahawa sesuatu kes *prima facie* tertuduh atas kesalahan yang dipertuduhkan mahkamah hendaklah memanggil tertuduh untuk memasukkan pembelaannya.

[9] Adalah menjadi beban ke atas pihak pendakwaan di akhir kes pendakwaan untuk membuktikan satu kes *prima facie* telah diasaskan terhadap OKT sepertimana yang diputuskan di bawah s. 180(1) Kanun Tatacara Jenayah di atas. Langkah-langkah yang perlu diambil oleh mahkamah telah diasaskan dalam kes-kes:

PP lwn. Mohd Radzi Abu Bakar [2006] 1 CLJ 457

Balachandran v. PP [2005] 1 CLJ 85

PP v. Dato' Seri Anwar Ibrahim (No 3) [1999] 2 CLJ 215

[10] Daripada keterangan yang dikemukakan oleh saksi pendakwaan, terdapat tiga isu utama yang hendak ditentukan iaitu:

(a) Samada OKT ada jagaan/kawalan yang eksklusif ke atas dadah (P10-P20) di dalam kotak Mesra (P9).

(b) Samada OKT ada '*mens rea* possession' kepada dadah di dalam kotak Mesra (P9).

(c) Samada terjumpanya dadah atas maklumat daripada OKT?

[11] Keterangan SP4, Narihah Ismail menyatakan pada 12 Mei 2004 ia tinggal di Blok C, No. 11-1, Gurney Heights Kondo dan tinggal bersama-sama Zulkefli (OKT) dan seorang lagi kawan, Shaharudin (SP8). OKT yang membayar sewaan bulanan RM900 dan ada tandatangan Tenancy Agreement (P20). SP4 tinggal sebilik dengan OKT yang pada masa itu adalah kekasihnya. Rumah ada tiga bilik, SP4 dan OKT tinggal di satu bilik, Shaharudin di satu bilik dan satu bilik lagi kosong.

[12] SP4 menyatakan, dua atau tiga hari sebelum serbuan oleh pihak polis, OKT telah membawa balik satu kotak (P9) ke rumah tersebut dan meletakkannya di bilik tidur SP4. OKT kata, barang itu adalah barang tempat kerja dan penting. OKT kata jangan usik kotak tersebut. SP4 menyatakan kotak ditutup bersilang, tapi tidak ditutup/seal dengan cellotape. SP4 kata, ia melihat ada aluminium foil seperti P10B tapi tak tahu kandungannya, SP4 pun tidak membuka dan melihat kandungan sebenar kotak (P9) atau melihat dadah (P10-P20).

[13] SP6 Cif. Insp. Sekaran menyatakan ada menerima maklumat daripada Cif. Insp. Ahmad Tarhizi (SP11) pada 12 Mei 2004 jam 2 pagi yang mana pada ketika itu ia berada di hadapan Restoran A & W Lorong Sultan, Petaling Jaya. Cif. Insp. Tarhizi telah

- A** melakukan tangkapan ke atas OKT dan satu lelaki gemuk. Setelah itu, mereka pun mengarah ke Gurney Heights Kondo dan sekitar jam 3 pagi. OKT dan Malik ditempatkan di ruang tempat letak kereta kondo sementara anggota polis buat serbuan ke tingkat 11, Blok C.
- B** [14] Semasa di tingkat 11, Blok C SP6 telah menahan lima orang yang berada di hadapan pintu rumah tersebut. Daripada pemeriksaan ke bilik tidur yang diduduki SP4, SP6 telah menemui satu kotak Mesra (P9) dan di dalam ada 11 ketulan mampat disyaki ganja (P10-P20). Dadah telah dirampas sewaktu SP4 ditangkap. Kesemua rampasan dan tangkapan dibawa ke Pejabat Narkotik, Balai Polis Damansara untuk tindakan lanjut.
- C**
- D** [15] Oleh kerana bilik tersebut didiami oleh OKT bersama SP4, maka kotak (P9) bukan berada dalam kawalan atau jagaan OKT secara eksklusif. SP4 juga boleh ada akses kepada kotak berkenaan, apatah lagi ianya tidak bertutup. Keterangan SP4 juga menyatakan OKT sering membawa balik rakan-rakan ke rumah tersebut semasa ia tiada di rumah.
- E** [16] Adalah jelas bahawa semasa serbuan dan rampasan barang kes dilakukan di kondo berkenaan, hanya SP4 yang berada di dalam bilik berkenaan bersama-sama kotak P9 yang mengandungi dadah (P10-P20) dan kotak dikatakan telah ditinggalkan 2-3 hari sebelum serbuan dilakukan. Oleh itu, semasa serbuan dan rampasan, kotak P9 bukan berada dalam kawalan fizikal OKT.
- F** [17] Di dalam kes *PP v. Lim Hock Boon* [2009] 3 CLJ 430 telah merujuk kepada kes Singapura, kes *Zulfikar Mustaffah v. PP* [2001] 1 SLR 633 di ms 639:
- G** 21. For the element of ‘possession’ (within the meaning of s. 17 of the Misuse of Drugs Act) to be established, it must not only be shown that the accused had physical control of the drugs at the relevant time; the prosecution must also prove that the accused possessed the requisite knowledge as to the contents of what he was carrying: see *Warner v. Metropolitan Police Commissioner* [1969] 2 AC 256; *Tan Ah Tee & Anor v. PP* [1978-1979] SLR 211; [1980] 1 MLJ 49. In the course of the
- H** appeal before us, counsel for the appellant relied heavily on the fact that the contents of the bundles were securely wrapped in newspapers and could not be identified. We were accordingly invited to draw the inference that the appellant had no knowledge of the contents of the bundles.
- I** 22. We were unable to accede to this request. While the fact that the contents of the bundles were hidden from view may have been relevant in determining whether the requisite knowledge was absent, this factor should still not be given too much weight. Otherwise, drug peddlers

could escape liability simply by ensuring that any drugs coming into their possession are first securely sealed in opaque wrappings. **Rather, the court must appraise the entire facts of the case to see if the accused's claim to ignorance is credible.** As Yong Pung How CJ remarked in *PP v. Hla Win* [1995] 2 SLR 424 (at p 438):

A

In the end, the finding of the mental state of knowledge, or the rebuttal of it, is an inference to be drawn by a trial judge from all the facts and circumstances of the particular case, giving due weight to the credibility of the witnesses. (emphasis added).

B

Knowledge of drugs

The starting point in the consideration of this issue was that we had already concluded that the drugs was already on Ramis's motorcycles when he entered the vicinity and that he had physical control of the drugs. In the absence of any reasonable explanation by Ramis, these facts were sufficient to lead to a strong inference.

C

In *Tan Ah Tee*, Wee Chong Jin CJ, delivering the judgment of the court, said ([1978-1979] SLR 211 at pp 217-218; [1980] 1 MLJ 49 at p 52):

D

Even if there were no statutory presumptions available to the prosecution, once the prosecution had proved the fact of physical control or possession of the plastic bag and the circumstances in which this was acquired by and remained with the second appellant, the trial judges would be justified in finding that she had possession of the contents of the plastic bag within the meaning of the Act unless she gave an explanation of the physical fact which the trial judges accepted or which raised a doubt in their minds that she had possession of the contents within the meaning of the Act.

E

F

[18] Berkaitan dengan isu pengetahuan pula, mahkamah rujuk kepada kes *Warner v. Metropolitan Police Commissioner* [1968] 2 All ER 356 telah diterima pakai dalam kes *Zulfikar bin Mustaffah* dan di dalam kes *Warner*, persoalan telah ditimbulkan kepada mahkamah seperti berikut:

G

Whether for the purpose of s. 1 of the Drugs (Prevention of Misuse) Act 1964, a defendant is deemed to be in possession of a prohibited substance when to his knowledge he is in physical possession of the substance but is unaware of its true nature.

H

Dan Lord Reid menyatakan seterusnya:

The object of this legislation is to penalise possession of certain drugs. So if *mens rea* has not been excluded what would be required would be the knowledge of the accused that he had prohibited drugs in his possession. It would be no defence, though it would be a mitigation, that he did not intend that they should be used improperly. And it is

I

- A commonplace that, if the accused had a suspicion but deliberately shut his eyes, the court or jury is well entitled to hold him guilty. Further, it would be pedantic to hold that it must be shown that the accused knew precisely which drug he had in his possession. Ignorance of the law is no defence and in fact virtually everyone knows that there are prohibited drugs. So it would be quite sufficient to prove facts from which it could properly be inferred that the accused knew that he had a prohibited drug in his possession. That would not lead to an unreasonable result.
- B

Lord Morris menjawab persoalan tersebut dalam cara sebegini:

- C If there is assent to the control of a thing, either after having the means of knowledge of what the thing is or contains or being unmindful whether there are means of knowledge or not, then ordinarily there will be possession. If there is some momentary custody of a thing without any knowledge or means of knowledge of what the thing is or contains then, ordinarily, I would suppose that there would not be possession.
- D If, however, someone deliberately assumes control of some package or container, then I would think that he is in possession of it. If he deliberately so assumes control knowing that it has contents, he would also be in possession of the contents. I cannot think that it would be rational to hold that someone who is in possession of a box which he knows to have things in it is in possession of the box but not in possession of the things in it. If he had been misinformed or misled as to the nature of the contents, or if he had made a wrong surmise as to them, it seems to me that he would nevertheless be in possession of them.
- E
- F Oleh itu, tiada keterangan yang kredibel bagi menyatakan OKT ada pengetahuan akan dadah yang ditemui dalam kotak P9.
- G [19] Menerima pakai keputusan kes di atas, saya dapati dan putuskan OKT tidak punya milikan fizikal kepada kotak P9 yang mengandungi 11 paket dadah semasa serbuan dan rampasan dibuat dan oleh itu, OKT tiada '*mens rea* possession' kepada dadah yang dikatakan dijumpai dalam kotak P9. SP4 sendiri tidak tahu apa kandungan sebenar P9 semasa di bawa balik oleh OKT dan oleh itu, kandungan sebenar kotak P9 tidak dibuktikan.
- H Rujuk kes *Parlan Dadeh v. PP* [2009] 1 CLJ 717.
- I [20] Semasa serbuan dan rampasan barang kes dibuat, OKT tidak ada bersama-sama di dalam bilik berkenaan dan oleh itu, reaksi OKT tidak diketahui. Jika OKT ada sama di dalam bilik tersebut, maka apa-apa reaksi spontan daripada OKT akan membolehkan inferen dibuat samada OKT ada pengetahuan atas barang salah yang berada dalam kotak P9 itu.

[21] Pihak pendakwaan juga tidak menyatakan apakah jenis maklumat yang didapati daripada OKT semasa pihak polis melakukan serbuan di hadapan Restoran A & W di Jalan Sultan, Petaling Jaya. Oleh itu, penemuan kotak bukanlah satu penemuan daripada penyataan OKT yang dibuat di bawah s. 27 Akta Keterangan.

A

B

Keputusan Mahkamah

[22] Adalah menjadi tugas mahkamah di akhir kes pendakwaan untuk memutuskan sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap pertuduhan-pertuduhan yang dikemukakan terhadap OKT. Dalam membuat penilaian terhadap keterangan yang dikemukakan oleh saksi-saksi pendakwaan di akhir kes pihak pendakwaan, Mahkamah Persekutan dalam kes *PP v. Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2006] 1 CLJ 457 telah meringkaskan langkah-langkah yang perlu diambil oleh mahkamah seperti berikut:

C

D

i. the close of the prosecution's case, subject the evidence, led by the prosecution in its totality to a maximum evaluation. Carefully scrutinize the credibility of each of the prosecution's witnesses. Take into account all reasonable inferences that may be drawn from the evidence. If the evidence admits of two or more inferences, then draw the inference that is most favourable to the accused.

E

ii. ask yourself the question: If I now call upon the accused to make his defence and he elects to remain silent am I prepared to convict him on the evidence now before me? If the answer to that question is "Yes", then a *prima facie* case has been made out and the defence should be called. If the answer is "No", then a *prima facie* case has not been made out and the accused should be acquitted;

F

G

iii. after the defence is called, the accused elects to remain silent, then convict;

iv. after the defence is called, the accused elects to give evidence, then go through the steps set out in *Mat v. PP* [1963] 1 LNS 82.

H

(Rujuk: *PP lwn. Abd Halim Marsin* [2007] 8 CLJ 589).

I

- A** [23] Daripada penilaian kepada keseluruhan keterangan saksi-saksi pendakwaan, saya dapati dan putuskan tiada keterangan yang ‘credible’ yang dikemukakan bagi mengaitkan kotak P9 kepada OKT. Apa yang dilihat oleh SP4 hanyalah OKT membawa pulang kotak seperti P9 dan meletakkannya di dalam bilik tidur mereka.
- B** SP4 tidak melihat apa yang terkandung dalam kotak tersebut dan apa yang dilihat hanyalah aluminium foil. Kotak hanya bertutup silang dan tidak ditutup rapi.
- C** [24] Sewaktu serbuan dan rampasan barang kes, OKT tidak ada bersama di dalam bilik berkenaan dan oleh itu, reaksi spontan akan penemuan kotak tidak diketahui. Jika OKT ada bersama, sudah tentulah inferen boleh dibuat akan sebarang reaksi spontan daripada OKT.
- D** [25] Secara keseluruhan, saya dapati dan putuskan pihak pendakwaan telah gagal mengasaskan satu kes *prima facie* terhadap OKT iaitu:
- (i) Tiada apa-apa keterangan OKT punya milikan fizikal kepada dadah yang ditemui dalam kotak P9;
 - E** (ii) Tiada apa-apa keterangan OKT punya *mens rea* “possession” ke atas dadah berkenaan;
 - (iii) Tiada apa-apa keterangan OKT semasa ditangkap berada dekat dengan kotak P9;
 - F** (iv) Tiada apa-apa keterangan OKT bergelut, meronta-ronta atau cuba melarikan diri semasa penemuan kotak P9;
 - (v) Tiada apa-apa kesan cap jari OKT di kotak P9;
 - G** (vi) Tiada apa-apa keterangan OKT menyimpan dadah dalam kotak P9 untuk tujuan pengedaran.
- [26] OKT dengan itu dilepaskan dan dibebaskan daripada dipanggil membela diri atas pertuduhan P2.

H

I